

o úplatkářství č. 178/1924 Sb. z. a n. neplatí zcela všeobecně (srov. rozh. č. 3765, 4160 Sb. n. s.), a skutková zjištění, z nichž by bylo lze dovoditi předpoklady pro výjimku z uvedené zásady, a to mlčky nebo písemně uzavřenou dohodu mezi obžalovaným a osobami prospěch (úplatek) poskytujícími (srov. rozh. č. 5940 Sb. n. s.), jsou, jak již uvedeno, ve vzájemném rozporu, takže podle zásad logického myšlení nemohou vedle sebe obstáti. Jelikož z těchto vzájemně si odporujících skutkových zjištění nelze bezpečně dovoditi závěr, zda je v souzeném případě splněna podmínka pro výjimku ze zásady, že ustanovení § 173 tr. z. o sčítání jednotlivých částek neplatí všeobecně pro obor zákona o úplatkářství č. 178/1924 Sb. z. a n., tedy zda je za podklad rozhodování otázky nepatrnosti prospěchu vzíti souhrn všech darů obžalovanému poskytnutých či pouze jednotlivé dary samy o sobě, a ježto důsledkem toho nelze ani zjistiti nezbytnou známku skutkové podstaty přečinu podle § 3, odst. 1 zák. č. 178/1924 Sb. z. a n., že totiž nešlo pouze o nepatrný prospěch, kterou se zmíněný přečin liší od skutkové podstaty přestupku podle odst. 2 téhož paragrafu, k němuž se zase vyžaduje dotčení důležitých veřejných zájmů, byla věc vrácena nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Na nalézacím soudu bude, aby se při řešení otázky, o jaký prospěch šlo, řídil zásadami, vyslovenými v rozh. č. 3415, 3632, 4102, 4160, 5940 Sb. n. s.

Čís. 6404.

S hlediska skutkové podstaty podle § 13, č. 1, odst. 1 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n. nezáleží na době, po kterou je přechováván předmět tam uvedený, ani na podnětu a účelu přechovávání.

Není však přechováváním, přijal-li někdo od jiného ruční granát, aby jej zničil, a měl-li jej u sebe jen po dobu k tomu potřebnou.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1939, Zm II 241/39.)

Nalézací soud zjistil, že byl obžalovaný A. dne 8. října 1938 propuštěn ze služeb stráže obrany státu, že dostal od neznámého četníka ruční granát, aby si jej zatím nechal, že granát přechovával ve svém bytě asi do 5. prosince 1938, kdy jej odevzdal obžalovanému B., který měl granát u sebe asi tři týdny, načež jej odevzdal obžalovanému C., který jej ještě téhož dne vypálil na odlehlém místě v lese.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, pokud jím byl obžalovaný C. zproštěn podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby pro zločin podle § 13, č. 1, odst. 1 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v tomto zprošťujícím výroku a vrátil věc soudu první stolice, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, uplatňující co do obžalovaného C. důvod zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř. nelze upřítí oprávnění.

Zmateční stížnost právem uplatňuje s hlediska tohoto důvodu zmatečnosti, že nalézací soud nesprávně vykládá pojem »přechovávání«, jakého vyžaduje skutková podstata zločinu podle § 13, č. 1, odst. 1 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n., vyslovuje-li názor, že obžalovaný C., který převzal ruční granát od B., tento granát nepřechovával, když si jej neponechal celý den a pak jej zničil, a že tedy u něho není splněna skutková podstata zažalovaného zločinu po stránce objektivní. Již podle slov zákona nezáleží na době, po kterou pachatel přechovává některý z předmětů, které má na mysli uvedené ustanovení zákona. Stačí, když má pachatel vědomě takový předmět u sebe, doma nebo na místě jemu přístupném. Nezáleží ani na podnětu, z něhož k tomu došlo, ani na účelu tohoto skutkového stavu (rozh. č. 3676 Sb. n. s.).

O přechovávání by však nešlo, kdyby byl obžalovaný C. převzal ruční granát od B. jen za tím účelem, aby jej zničil, a měl jej u sebe jen po dobu, které potřeboval k tomu, aby se odebral na místo vhodné ke zničení ručního granátu. Nalézací soud se v tomto směru věci neobíral a neučinil zjištění, potřebných pro správné rozhodnutí věci.

Zmateční stížnosti bylo proto vyhověno, rozsudek v napadeném rozsahu zrušen, a ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, byla věc vrácena soudu první stolice, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Čís. 6405.

K rozlišení skutkových podstat podle § 104 tr. z. případ první a druhý.

V prvním případě trestá zákon pachatelovu činnost, jen když spadá do určitých oborů úředních činností, ve druhém případě prohlašuje jeho činnost za trestnou, ať jde o jakýkoliv úřední výkon.

Vládními pracemi ve smyslu § 101, odst. 2 tr. z. jsou všechny veřejné věci, obstarávané jménem státu v zájmu veřejnosti. Nezáleží na tom, zda jde o manipulační opatření, nebo o výkon úřední.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1939, Zm II 149/39.)

Jak zjistil nalézací soud, konal obžalovaný v noci dne 16. října 1938 jako pohraniční finanční strážník hlídkovou službu na demarkační čáře, oddělující území připojené k Německu od území bývalé Československé republiky. Již před tím mu byl ústně sdělen rozkaz, daný policejním úřadem v M. všem celním úřadům, že židé nesmí býti pouštěni přes demarkační čáru. V neutrálním pásmu u n-ské váhy se usadili obyvatelé židovské národnosti, mezi nimi i otec a bratr Elsy P., a snažili se dosíci přístupu do bývalé Československé republiky. Elsa P. přijela svým pří-